

Korošču zahvalo in neomajno zaupanje. Izrazili so obenem tudi svoje zahteve: 1. Zgraditev železniške zveze Rogatec—Krapina; 2. znižanje zemljiškega davka; 3. protest proti uvedbi kuluka v Sloveniji; 4. posebno naročito se je naglašala zahteva po avtonomiji Slovenije. Končno je g. poslanec govoril o zadružništvu in sicer: mlekarstvem, strojnem i. dr. Posebno je priporočal, da vsak zaveden kmet, obrtnik itd. naj vlada svoje prihranke edinole v naše posojilnice, v slučaju potrebe se tudi poslužuje le naših hvalo g. poslancu in celemu Jugoslovanskemu klubu za posojilnic. Sestanek je zaključil g. dekan Salomon z zahvalno in energično nastop v narodni skupščini.

Podsreda. V nedeljo, dne 6. t. m. se je vršil pri nas javen shod SLS, na katerem je v poldrugournem govoru poročal o političnem položaju poslanec Vrečko. Zborovalci so enoglasno obsodili vse nakane nasprotnikov proti naši stranki, ki jih je razkril gospod poslanec in so njemu in celemu Jugoslovanskemu klubu izrekli popolno zaupanje. Nato je govoril tajnik Ivan Deželak, ki je posebno vzpodbujal zborovalce k vztrajnosti v boju za avtonomijo.

Veliki kamen. Krasno uspeli shod se je vršil v nedeljo, dne 6. t. m. popoldne v prostorih gospoda Ivana Serbec, posestnika in gostilničarja v Velikem kamnu. Mnogoštevilnim zborovalcem je poročal o političnem položaju in o vseh krivicah, ki se godijo Slovincem poslanec Vrečko. Zborovalci so gospoda govornika mnogokrat prekinili z živijo-klici njemu in celemu Jugoslovanskemu klubu. Zborovalci so izrekli popolno zaupanje dr. Korošču in celemu Jugoslovanskemu klubu. Da se je shod tako krasno vršil, gre največja zasluga gospodu Ivanu Serbec, ki sam dejansko s svojim vzgledom ljudstvo uči krščanske pravičnosti.

V Dobovi se je vršil dne 6. januarja dobro obiskan shod SLS. Govorila sta poslanca Krajnc in Bedjanič o političnem položaju. Radičevci v Dobovi vedno bolj prihajajo k SLS.

Naše prireditve.

Lepa prilobnost se nudi tudi okoličanom, kakor meščanom Maribora, da si v nedeljo, dne 20. t. m., ogledajo Anton Medvedovo dramo »Posestrimi« in burko »Rusofil«, ki ju uprizori naše kat. dijaštvo ob 5. uri popoldne v Lekarniški ulici 6 l. Dvorana bo zakurjena. Vstopnice se bodo dobile v petek in v soboto v prodajalni Cirilove tiskarne po sledečih cenah: sedeži 1. vrste 8 dinarjev, II. vrste 6 dinarjev, III. vrste 4 dinarjev. Stojišče 2 dinarja. Dijaško stojišče 1.50 din. K predstavi ste vsi uljudno vabljeni.

Polzela. Občni zbor abstinenčnega kluba »Višnjev križ« na Polzeli pri Celju se vrši v nedeljo, dne 20. t. m., ob 3. uri popoldne, v klubovih prostorih. K obilni udeležbi vabi odbor.

POPRAVITE VOLILNE IMENIKE.

Zakon o volilnih imenikih določa, da se isti vsako leto od 1. do 31. januarja popravljajo. Občinski uradi imajo dolžnost, da sami uradno izvršijo poprave imenikov in o tem uradno poročajo okrožni sodniji.

Ker se bodo letos vršile v Sloveniji občinske volitve ter morda tudi volitve v oblasne skupščine, naj župani skrbno uradno popravijo imenike. Vsakdo pa naj tudi sam pazi, da bo že sedaj vpisan v imenik. Pojdite sami v občinski urad, pregledajte volilne imenike. Če vas ni v imeniku, zahtevajte, da vas takoj vpišejo. Po volilnem zakonu ima vsak moški (naš državljani) pravico do vpisa v volilni imenik za volitve v narodno skupščino (za poslance) in za oblasno skupščino (deželni zbor), ako biva od 1. januarja že 6 mesecev neprestano v dolični občini. Za občinske volitve pa je veljavno enoletno bivanje v občini. Volilec mora biti 1. januarja 1924 vsaj 21 let star.

Popravek volilnega imenika se zahteva od občinskega urada ali ustmeno ali pismeno. Pismena reklamacija pa se napiše sledeče:

«Občinski urad v Krčevini.

Podpisani Tomaž Golob, železničar v Krčevini hiš. št. 91 nisem vpisan v volilni imenik za občinske volitve (za narodno in oblasno skupščino). Zahtevam, da se volilni imenik popravi in da se me vpiše kot volilca v volilne imenike. Sem rojen dne 4. junija 1898, sem pristojen v občino Sv. Jurij ob Ščavnici, torej jugoslovanski državljani in bivam že od 31. decembra 1922 neprestano v tej občini. Dokaz za to moji priloženi dokumenti in moja prijava pri občinskem uradu oziroma potrdilo mojega hišnega gospodarja, da že od 31. decembra 1922 nepretrgoma bivam v tej občini. Zahtevam, da se mi izda potrdilo o vloženju reklamaciji.

V Krčevini, 20. januarja 1923.

Tomaž Golob, železničar.

Na pismene reklamacije ni treba prilepiti nobenega kolkca, ker je vsaka volilna listina prosta vseh taks.

Vsak volilec ima tudi pravico zahtevati, da se brišejo iz volilnega imenika ljudje, ki so umrli, ali se preselili iz občine.

Vsako reklamacijo in popravek mora župan takoj vpisati v volilni zapisnik (ne v imenik) in v poseben seznam. Tekom pet dni mora občinski urad (reklamacijska komisija) reklamacije rešiti. Kdor je zahteval popravek (vpis) volilnega imenika, mora takoj dobiti od občinskega urada pismeno obvestilo, da se je reklamaciji ugodilo. Reklamant mora sprejem rešitve pismeno potrditi. Ako je reklamacija odklonjena, se sme prizadevati pritožiti tekom 3 dni na pristojno okrožno sodišče.

Rešitev reklamacij morata poleg župana podpisati vsaj še dva člana reklamacijskega odbora. Občinski urad mora svojo rešitev reklamacij poslati uradno v dveh dneh okrožnemu sodišču z vsemi akti, ki se nanašajo na zadevo. V volilni imenik se vpiše reklamirani se le tedaj, ko je sodišče končno javno odredilo njegov vpis.

Tedenske novice.

Sprememba pravil prosvetnih društev. Vsa kat. prosvetna društva lavantinske škofije opozarjamo, da naj skličejo koj, ko prejmejo od Prosv. zveze v Mariboru nova pravila, občni zbor izobraževalnega društva in na njem sprejmejo nova pravila. Potem napravite prošnjo na okr. glavarstvo za spremembo pravil, priložite prošnji pet izvodov novih pravil in stara pravila ter zapisnik obč. zbora, na katerem so se sprejela nova pravila. Prošnja mora biti kolekovana s 5 dinarji, vsak izvod pravil po 2 dinarja in priložiti je treba še kolek za 20 dinarjev za odgovor. Nova pravila dobite v najkrajšem času. Prošenj na glavarstvo pri nas ne bo vlagala Prosvetna zveza, kakor na Kranjskem, temveč jih morajo vlagati društva sama.

† Smrt znanega duhovnika. Zadnje soboto je umrl v Mariboru, ko je obiskal svojo sestro, znani minoritski pater g. Lenart Vaupotič. Blagopokojni je že dolgo časa bolehal na sladkorni bolezen, odrezali so mu celo nogo in zadnje soboto mu je tudi ta bolezen upihnila življenjsko luč. Rajni je bil dolgo vrsto let gvardijan v minoritskem samostanu v Ptujju in župni upravitelj pri Sv. Trojici v Halozah. Iz Maribora so prepeljali njegovo truplo v ptujski samostan, kjer je bil pokopan minuli ponedeljek. Gospod Vaupotič je bil doma v Ormožu in rojen leta 1867. Bodi mu ohranjen trajen spomin in večni pokoj njegovi duši.

Mariborske novice. Zadnje dni so se vršili po vseh okrajih Maribora dobro obiskani shodi naše stranke. Na vseh teh shodih ter sestankih je poročal o političnem položaju in o delu za bodočnost poslanec Žebot. Praznik Matere milosti v franciški cerkvi se bo obhajal letos dne 5. januarja. Slavnost se bo začela zjutraj ob 6. uri slavnostno sv. mašo in pridigo dr. Medveda. Ob pol 10. uri bo druga pridiga in zopet slovesna sveta maša. Popoldne ob tretji uri bo zopet pridiga. — Iz Zagreba se je priklatil v Maribor nevarni vlomilec Hubert Potočnik. V Mariboru se je hitro lotil svojega posla in v par dneh okradel sedem strank. Odnesele je iz njihovega stanovanja, kar mu je prišlo pod roko, največ pa je okradel obleke. Ko je že v Mariboru prišel na svoj račun, se je hotel odpeljati nazaj v Zagreb. Polcija ga pa je aretirala v zadnjem trenutku, ko je hotel vstopiti v zagrebški vlak obložen s težkimi kovčgi, polnimi ukradenih predmetov. Aretiranca so takoj odpremili v polic. komisarijat, da ga zaslišijo. Ko pa je čakal zastražen na hodniku policijskega poslopja, se je nenadoma izmuznil iz rok stražnika, odprl okno ter po strelovodni žici, napeljani ob zidu, kakor veriverica splezal na streho, od tu pa se je spustil v Solsko ulico. Predno so se osupli policaji zavedli, je on že zdavno izginil. Svoje svobode pa se ni dolgo veselil. Ker se je pri skoku na ulico malo pobil in ker so mu na policiji odvzeli ves denar, je moral ostati v Mariboru. Ker pa ni mogel živeti brez vseh sredstev, je hitro obiskal par stanovanj ter ukradel, kar je našel. Postal pa je preveč predrzen, ter ponujal ukradene stvari v kavarni na prodaj. Neki policijski uradnik ga je opazil ter aretiral. Drugič so policaji boljše pazili na njega ter ga hitro oddali v sodnijski zapor, kjer zdaj čaka na kazen, katero mu bo pravica odmerila.

Umrila je na Pobrežju pri Mariboru dne 15. januarja 1924 gospa Antonija Stržina, rojena Leskovar, vdova po južnoželezniškemu poduradniku in hišna posestnica v starosti 75 let. Rojena je bila leta 1850 v Ločah pri Konjicah. Pogreb se je vršil danes, dne 17. januarja, popoldne ob 3. uri od hiše žalosti na Pobrežju na cerkveno pokopališče istotam. Blagi ženi večni mir in pokoj!

V Sv. Juriju v Slov. gor. se je ustanovila podružnica Protituberkulozne Lige (društvo za pobijanje jetike in za varstvo siromašnih otrok). Včasem odboru so gospodje Breznar Franjo, posestnik iz Partinja kot predsednik, Krajnc Josip, kot blagajnik, Cujnik Mirko, učitelj kot tajnik ter Ferline Josip in Roškarič Peter kot odbornika. Ustanovil se je tudi poseben odtok za podpiranje ubogih šolarjev, ki tudi že pridno delujejo.

Dve žalostni novici od Sv. Jakoba v Slov. goricah. Nagle smrti je umrl tukajšnji kmet Lorber Franc. Tembolj nas je pretresla njegova smrt, ker smo ga vsi ljubili in spoštovali, kar je pokazala nepregledna množica pogrebcev. Z ljubezni polnimi besedami se je v imenu vseh poslovlil od njega ob odprtem grobu g. župnik. Spomin na njegovo plemenito dušo in vzgledno življenje pa bomo ohranili v svojem srcu. Počivaj v miru, zlata duša! — Kjer ljudje skupaj pridemo, ne slišimo ničesar drugega, kakor pritožbe o naši šoli. Že to, da plačujemo kazni, ker naši otroci vsled preobilnega dela in vsled griže niso mogli hoditi v šolo, je očitna krivica. Ker pa dela gđ. Fras Pavla v 4. razredu, pa ni več prenesti. Da mora biti otrok tu in tam tepen, je jasno; pretepati pa kar celi razred surovo in brez usmiljenja, tega ne bomo več trpeli in to tembolj ne, ker so otroci tepeni zavoljo srbsčine. Ko bi gospodična le slovensko bolj pridno učila, bi bilo veliko boljše. Sedaj pretepa otroke in jih naznanja, ker niso mogli priti v šolo, a ko so »milostljiva« v času najboljšega obiska si vzeli 14dnevni dopust za Sokola, pa ni bila seveda nobena napaka. Malo več ljubezni, gospodična, in malo manje zaničevanja našega kmetskega ljudstva, pa bode bolje, če pa Vaše pretepanje otrok ne bo jenjalo, pa vemo tudi mi za tozadevne šolske postave.

Novice od Sv. Martina pri Vurbergu. Četudi se z našega kraja malo oglasimo, vendar naj bo širna javnost

prepričana, da nismo Martinčani med zadnjimi. Kaj šel S ponosom lahko povdarjamo, da se je ravno v naši župniji začelo zadnji čas prav mladeniško gibanje. — Marijina družba, ki se je pred kratkim popolnoma prenovila, je posebna čast naši župniji. Res, z veseljem smo opazili, da je tako velika množina Marijinih otrok pristopila k mizi Gospodovi. Tudi Orli pridno delujejo. Cella fara bi pa želela, da bi se tudi bralno društvo začelo nekoliko marljiveje gibati. V preteklem letu je umrlo veliko več moških, kot pa žensk. Tudi narodilo se je več otrok ženskega spola, kot pa moškega.

Umril je v Spod. Ložnici pri Slov. Bistrici nenadoma gospod Tomaž Kamšek, bivši posestnik, tajnik okr. zastopa, knjigovodja okrajne hranilnice in ud načelstva Posojilnice v 70. letu starosti. N. v. m. p.

Hvalevredna naprednost. Iz Žiž poročajo: Te dni so se v Žižah dovršila dela pri napeljevanju električne luči. Stroji so že v obratu in prvi poskusi so se dobro obnesli. Mi le čestitamo žičanom, da so bili tako napredni in so z združenimi močmi, dasi po tolikih neprilikah in po petletnem zastoju dosegli, da se tudi žiče in Dražavasi modernizirajo in so v tem oziru eni izmed prvih v konjiškem okraju. Električna centrala je v Dražavasi, kjer ji je dal mesto in vodno moč g. Vucej, in odtod je napeljen glavni vod v žiče. Luč so si dali inštalirati skoraj vsi posestniki obeh vasi in so s tem pokazali razumevanje za napredek, želeli je le, da bi jo nemoteno uporabljali v svojo korist. Kdaj se bodo zganili še drugi v konjiškem okraju? V Konjicah smo še vedno zaviti v neprodno egiptovsko temo. Žiče so nam dale lep vzgled!

Zadnja dva zadružno-socialna tečaja se vršita dne 21. januarja (ponedeljek) ob pol 9. uri dopoldne v Gor. Radgoni v prostorih Posojilnice (za sodni okraj Gornja Radgona). — Dne 22. januarja 1924 (torek) ob pol 11. uri dopoldne v Ljutomeru v Okrajni posojilnici (za sodni okraj Ljutomer).

V Gospodu je zaspal dne 6. t. m. v Cirkovcah pri Pragerskem posestnik Anton Dolenc. Blagopokojni vzgleden oče, skrben gospodar, 17 let je deloval pri posojilnici ter se trudil za javni blagor. Kako zelo je bil čistan ter spoštovan pri domačih faranih, je dokazala obilna udeležba domačinov pri pogrebu. Blagi mož, počivaj v miru!

Smrtina kosa. Dne 11. januarja t. l. je bila pri Sv. Trojici v Slov. gor. pokopana Ana Krulc, rojena Meznarič, sestra blagopokojnega častitega gospoda patra Nikolaja Meznarič, gvardijana in župnika pri Sv. Trojici v Slov. gor. Priporoča se vsem znancem in prijateljem v pobožno molitev.

Vlak ga je razmesaril. Na postajališču Slovenjgradec se je zgodila dne 2. t. m. velika nesreča. Hlapec Martin Skodnik se je hotel iz postajališča odpeljati proti Dravogradu, kjer je služil. Skodnik je prišel prepozno na vlak in se v zadnjem trenutku še prijel, ko se je vlak že pomikal, za vrata zadnjega vagona. Pri tem oprijemu za kljuko mu je izpodletelo, zdrknil je pod vlak in kolessa so ga takorekoč prerezala na dvoje in ubogi Skodnik je bil pri pričrti mrtev.

V cenilno komisijo za cenilni okraj Slovenjgradec (davčni okraj: Slovenjgradec, Marenberg, Soštanj in Prevalje) so se slovenske stranke zedinile na sledečo skupno listo: dva člana: Ivan Vrhnjak, posestnik v Pamečah, in Ivan Rojnik, trgovec v Slovenjgradcu; dva namestnika: Miha Kumprej, posestnik v St. Danijelu na Koroškem in Luka Držičnik, župan v Arlici. — Demokratje nasproti tej slovenski kompromisni listi razpošiljajo dve drugačni listi, ki je pa mi ne sprejememo. Posebej so namesto Luke Držičnika postavili nekoga drugega. Naši pristaši osianejo pri zgornji skupni slovenski listil!

Smrt našega vrliga moža v Párizljah pri Braslovcah. O Božiču je zbolel, v petek po Novem letu pa je bil pokopan naš vrli sosed, modri svetovalec, skrben mož in vzgleden kristjan, 83letni starček M. Prisan. Do zadnjega je krepko in uspešno vodil vajeti svojega gospodarstva. Veliko in lepo gospodarsko poslopje, ki ga je postavil tik svoje hiše ob cesti v St. Pavel, ter nova njegova hiša ob cesti na Polzelo prižata o njegovem neumornem delu in umnem gospodarstvu. Vselej se je pa rajni tudi živahno zanimal za dobrobit cele občine in je rad pomagal s svojim nasvetom in s svojimi močmi. Zato smo ga pa tudi globoko spoštovali, ga svojim županom izvolili in radi njegovo besedo poslušali in spolnjevali. Zbolela nas pa je tudi tužna vest o njegovi smrti, ki so jo naši novi zvonovi nosili po Braslovcah in daleč okoli po Spodnji Savinjski dolini, in v obilnem številu smo ga spremili na njegovi zadnji poti ter mu želeli za neutrudljivo delovanje na zemlji večni počitek pri Bogu ter za toliko vzgledno krščansko življenje krono nemrljive slave v nebesih. Nekaj posebnega v življenju vrliga moža je bila njegova ljubezen do slovenske knjige in njegovo izredno veselje do potovanja in ga zato tem bolj občudujemo, da je toliko varčno in pametno gospodaril doma ter svoje gospodarstvo tako lepo urejeno zapustil svoji zvesti vdovi, sinovom in hčerkam. Ko ga je obiskal na Sentjanževu njegov sopotnik v Sveto deželo, g. prof. Vreže iz Maribora, mu je dal s ponosom razkazovati svojo vzgledno lepo urejeno knjižnico, ki vsebuje na stotine lepo vezanih knjig, pred vsem Mohorjeve družbe in Slovenske Matice. Česar pač težko kje drugje zastoj iščemo, v njegovi hiši shranjujejo vse številke »Slovenskega Gospodarja« od prve v letu 1868 pa do zadnje v letu 1923, tedaj bogato zalogo vseh 57 letnikov. Kaj, ko bi se za tako izrednost pobirgali v to poklicani činitelji! Ker je rajni toliko lepih knjig in dobrih časnikov prečital, mu je pa tudi tako lepo ugajalo tekle njegova beseda in si slišal toliko modrih naukov iz njegovih ust, kot bi se pogovarjal z zelo študiranim krščanskim možem. Zelo rad se je blagopokojni spominjal svojih potovanj po Italiji in v Rim ter posebno v Sveto deželo leta 1910. Natanko se je spominjal posameznosti tega in onega kraja, različnih stavb, dogodkov in razgovorov. Najrajši pa se je zamislil v svoje romanje v Palestino in je navdušeno